

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vlrichi Hvtteni Eqvitis Germani Opera Poetica

Hutten, Ulrich von

[Frankfurt am Main], 1538

VD16 H 6395

In Sceleratissimam Ioannis Pepericorni uitam, Vlr. ab Hut. Eq. Exclamatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13027

IN SCELERATISSI-

MAM IOANNIS PEPERICORNI

uitam, Vlr. ab Hut. Eq. Exclamatio.

AD LECTOREM.

Hic diras scelerum formas, funestaq; narrat
Crimina, subtili commoditate liber,
Quæ Pepercornus, recutitæ gentis alumnus,
Sed baptizatus, fecit, & igne luit.

Tanta ne ferali potuit, proh Iupiter, ira
Exciri rabies? aut tam uiolentus ab alto
Transmitti Phlegetonte furor? Nos crimina summo
Viderimus prouecta loco? nos pessima morum
Foedarit facies? ni si adhuc peiora redundant
Tempora successu, uincetq; exempla priorum
Ultima quæq; dies? quæ non prior audivit ætas,
In nostros cecidere dies. Quid tempora demens
Ætatemq; queror? potuit Germania tantum
Progenerare nefas? te præstantissima rerum
Dijs superis dilecta parens, potuisse uideri
Ferre Pepercornum? Date diræ obliuia famæ
Numina: contingat nostros nescire minores,
Quorum nos puduit, uel si meminisse licebit
Censeri maiora fide. Germania ne sit
Nominis indicium. Quid enim non illa uenenum
Triste, salutiferas inter produceret herbas?
Tum solum dedit illa locum, partumq; maligni

Pis

IN VITAM IOAN. PEP.

Pignoris admisit, tota est Iudæa propago,
Vnde Peper cornus terris inuisus alumnus
Prodiit, huic mater pater est ab origine Iudæ.
Merferat indignum Christi baptisate corpus
Dissimulato errore patrum. Ne tingite ciues,
Si timuisse nocet, ne nostro ascite periclo
Stirpis inhumana sobolem, finite esse sepultam
Nocte sua, diramq; iterum ne admittite gentem
In patrios ritus, poterit seiuncta caueri,
Quæ coniuncta nequit. Nam quo non crimine diras
Polluit iste manus? quid non simulator iniquus
Admisit scelerum? quod uè unquam immanius orci
Prodiit è latebris monstrum? certè omnibus hydris
Sæuius exarsit, Lernæq; ferocius angue
Orbis in exitiam scelus hoc, mansuescere toruas
Quod sinat Eumæudes, Lyeiã quod abire Chimerã
Sæuicia cogat, monstrum quod uincat Iberum
Gorgones, Harpyiasq; necet, sub seq; relinquat
Centaurus, Diomedis equos, Scyronq;, Scinimq;
Et crudum Antiphaten, quo nõ Lestrigones ausi
Vlterius fuerint. Siculos mitescere reges
Quod faciat, Phalarisq; bouem. Medea pusillos
Quanquam excarnificet natos, cui prima relinquat
Sæuicia monumenta, ad quod requiescere possit
Fœda Tamurlanis cædes, bellumq; cruentum,
Et tria castra ducis, triplici diuersa colore
Australi horridius flatu, uiolentius omni
Oreano, Adriacis quod se implacatus undis

EXCLAMATIO

Colligat in rabiem, sub quod sua robora uimq;
 In cumulum dedit omne nefas, Dijs gratia primum,
 Dehinc Alberte tibi, per te clementia diuūm
 Abstulit hanc terris pestem, atq; in tartara merfit,
 Ausus erat temerare deos, uiolare sacrorum
 Omne genus, diuisq; manus, & noxia membra
 Admoliri, & inaudita nouitate furebat,
 Argento spoliare deos, donaria templis
 Eruere, incestam sacris opponere dextram,
 Et fista pietate preces fundebat ad aras.
 Tractabatq; deum, sancti mysteria panis
 Vulnere mactabat, nec adhuc (mirabile dictu)
 Cæde furens media, subito emanante cruore,
 Substitit incepto, uidit se effundere passim
 Sanguineos riuos, insperatumque liquorem
 Irrorasse manus, sensit pro pane uigentis
 Indicium carnis, perstat tamen improbus ardor,
 Iamq; audet socios in eadem admittere Verpos,
 Et mercede nefas, factumque immane pacisci,
 In teneros furit infantes, & ab ubere paruos
 Auellit foetus idem, ferroq; cruentat
 Palpantem sobolem, uitamq; a labe remotam,
 Ignara inque sui: magicas dehinc pergit ad artes,
 Fraudibus inuertit populum, uatesq; uocari
 Gestit: agit medicum, quod nullo tempore credes,
 Accipe posteritas. Vtinam quam fista putabis,
 Tam non facta canam, potuit promittere uitam,
 Præstitit interitum: iussit sperare salutem,

IN VITAM IOAN. PEP.

Intulit exitium præsentem inducere mortem,
 Huic medicina fuit, conquistumq; uenenum.
 Quas herbas Medea legit, medicamina Circe
 Quæ probat, inferniq; canis damnabile sputum
 Miscet opem morbis. Quid quæ nondū acta reliquit
 In medio cursu scelerum dispergere uirus
 Saxonas in campos, quanta est tua Marchia, fontes,
 Prata, lacus, fluuios, syluasque, & pascua & agros
 Inficere exitio, tibi mittere toxica, fratrem
 Morte abolere tuum, totamq; extinguere cæca
 Peste domum, tibi iamq; aliquos promiserat orco.
 Continuò placitum dijs, finem imponere rebus,
 Præcipitem cohibere iram, nebulonis iniqui
 Propositum conferre retro, frenumq; minaci
 Indere, pernicieq; tua, fratrisque, domusque
 Sacrilegas arcere manus: te iure beatum
 Felicemque uoco, cui tantam auertere fraudem
 Autores uoluere dei, punire nocentem
 Tot uitijs, tantisque malis, cui numina donant.
 At quantos mors illa metus, quantum uie dolorem
 Incuteret populis, te tanto afferre periclo
 Sors audax uoluit? nobisque horrenda minari?
 Scilicet ingenti constant discrimine semper,
 Quæ dii summa uolunt, tu uiue tuentibus illis,
 Fortunæque tuæ blandas amplectere dotes.
 Tu morere, & tenebras lustra pallentis auerni
 Prodigale caput, superos fuge, saltibus erra
 Tartareis, Acheronta bibe, in Cocytia merge

EXCLAMATIO

Stagna caput, certè horrebit tua facta, tuumq;
Regia Persephones nomen, truculenta ciebis
Umbra metus, Diti fugient te pessima noctis
Monstra, tenebrarumq; duces: te intrare uolentem
Cerberus arcebit, diros ponentq; cerastas
Eumenides terrore nouo, te portitor undis
Non uolet ire Charon, neq; enim peioribus umbris
Iura dedit Minos, leuius Salmonæa plectet
Supplicium, Tytion leuius iram, Sisyphus urget
Mobilis saxum, portabunt Belides undas,
Tantalus esuriem stringet, tot nomina poenæ
Pars quota facta tuæ? at si uitam intrare receptam
Per Samij documenta senis tibi Iupiter unquam
Permittet, pete Germanis longissima si qua est
Finibus Eois regio, nostriq; recede
A regione poli, careat te Martia tellus,
Quæ cum ferret, erat tam tristi obnoxia fato.

OYTIS, NEMO. VLA

RICHO AB HVTTEN EQVITE

Germano Autore.

C. M. R. AD CROTVM RVBIA

num Epigramma de Nemine.

Omen adest placidum, pateant Rubiane penates,

Claude, uenit Nemo: Nemo, reclude uenit.

Quis nouus ignotis hospes successit ab oris?

OYTIS π ου λ υ τ γ ο τ ω ς dicor Homere tibi.

SUM